

ЦАР ЦАРВУЛАН.

Народна смешка, илюстрирана от Райко Алексиев.

Един хитрец замржнал в едно село. Кехаята му посочил една кжща да пренощува. Стопанката на тази кжща готвела патка за вечеря. Като дошъл гостенина, тя грабнала от огъня тенджерата, дигнала я на полицата и се запретила да сготви малко козя пастърма. Но хитреца, щом влязъл в кжщи, подушил миризмата, поозърнал се по полиците и сжзрял, че стърчи пачи крак изпод капака на тенджерата.

Дошъл си и домакинът от работа. Той не знаел, че жена му готвила патка.

Сложили софрата. Селянинът, уморен от работа, сладко-сладко лапал солената пастърма. Той канел и гостенина с „каквото дал Господ“. Хитреца ту похапвал, ту се помайвал да си чопли зжбите. И жената ту ставала, ту сядала. И тя се вжджржала, защото знаела, че ще яде после патка. Току се оплаквала, че тая година нямали в кжщи ни кокошки, ни патки. Кокошките ги изял порът, а патките ги отнесла лисицата.

Хитреца само преджвквал, уж като че ял и преял.

— Е, сит и гостен бжди! — рекъл селянинът и се прекржстил.

— Прегостихме те, ама ще прощаваш! — казала жената и дигнала софрата.

— Господ да наспори от едното хиляда, — рекъл хитрецът и се прекржстил.

Като поприказвали малко, селенина поканил гостенина да си легне, та да си отпочине.

На гостенина послали край огнището, а домакините си легнали в другата стая и скоро заспали.